

Lelkitükör rendszeresen gyónók számára

1. Isten terve rólam

Istennek szép terve van rólam. Az a terve, hogy Jézus kibontakozhassék bennem. Nekem e célért csak egyet kell tennem: mindenben teljesítenem az Ő akaratát.

- Él-e bennem a vágy, hogy Isten terve teljesüljön bennem?
- Hogy megtaláljam azt a hivatást, amire Isten szánt?
- Imádkozom-e ezért?
- Ne aggódjatok - mondja Jézus. Tudom-e rábízni magam Isten gondviselő szeretetére?
- Töreksem-e arra, hogy jobban megismerjem hitemet, s ezáltal Isten reám vonatkozó tervét?
- Szánok-e elegendő időt az Istennel való kapcsolat elmélyítésére? (Ima, szentírás, lelki olvasmányok, elmélkedések stb. - lelki vezetőmmel való megbeszélés alapján?)
- Figyelek-e lelki vezetőm irányítására?
- Lelkiismeretem által a Szentlélek vezet, hogy Isten terve megvalósulhasson bennem.
- Azonnal követem-e lelkiismeretem indításait? (Pl. hogy ne válaszoljak egy sértésre; ne nézzek meg valakit; első szóra engedelmeskedjek; reggel azonnal ugorjak ki az ágyból stb.)
- Kötelességeimet (hittan, tanulás, munka) becsülettel, örömmel végzem-e?
- Rendszeres vagyok-e az étkezésben - vagy gyakran torkoskodom?
- Cselekedeteim előtt néha megállok-e, hogy meggondoljam: most, itt hogyan tudom teljesíteni Isten akaratát?

2. Jézus a testvérben

Isten első akarata, hogy szeressük Őt és embertársunkat. (Amit egynek teszünk, Neki tesszük.)

- Észrevettem-e Jézus jóságát embertársaimban? - Örömet szereztem-e nekik azzal, hogy megdicsértem a bennük levő jót? (Vagy sokszor megbíráltam őket?)
- Legalább olyankor, ha nehezemre esett mások szolgálata, gondoltam-e arra, hogy embertársaimban Jézust szolgálom?
- Azzal az elhatározással szoktam-e embertársaim közé menni (iskolába, hittanra, haza), hogy örömet akarok szerezni nekik?
- Vagy inkább azzal az elvárással, hogy ők szerezzenek nekem örömet?
- Tudtam-e mások kedvéért lemondani akaratomról, elképzelésemről? - vagy minden áron ragaszkodom ahhoz?

3. Jézus a szenvedésben

Jézus a kereszten, majd elhagyottságában magára vette szenvedésünket. Azóta minden fájdalommal felismerhetjük Őt. Ha vele egyesülünk, minden szenvedés a feltámadásba vezet.

- Testi és lelki fájdalmaimban felismertem és köszöntöttem-e a szenvedő Jézust?
- Vele egyesülten örömmel ajánlottam-e fel szenvedésemet másokért?
- Hibáim, gyengeségeim érzetében felismertem-e az értük gyengévé lett Jézust?
- Így sikerült-e újrakezdenem az Ő erejében?
- Szenvetésemben, kedvetlenségemben gondoltam-e arra, hogy a sötétségből a szeretet vezet ki? (Jn 14,21; 1 Jn 3,14)
- Ha egy hibázó, bűnös embert láttam, gondoltam-e arra, hogy Jézus érte is meghalt?
- Tudtam-e Jézus szemével nézni rá?
- Bármilyen fájdalommal, sötétséggel találkoztam, köszöntöttem-e ott is Jézust?

4. Szentháromságos küldetésem

Isten ajándékait, a szentségek kegyelmeit azért kapjuk, hogy használjunk vele másoknak; hogy ők is eljussanak Istenhez.

- Gondolok-e arra, hogy felelős vagyok embertársaimért? - Hogy úgy kell szeretnem őket, hogy Jézus megszülethessék és növekedhessék bennünk?
- Töreksem-e arra, hogy Jézus élhessen bennem?
- Hiszen csak Ő tud bennem megtéríteni másokat!
- Töreksem-e arra, hogy hittanos társaim és köztem növekedjék a szeretet? Hiszen Jézus azt akarja, hogy erről ismerje meg Istent a világ!
- Ha feszültség volt hittestvéreim és köztem, elkövettem-e mindent, hogy ez megszűnjék?
- Végzek-e valami konkrét szolgálatot keresztény közösségem (egyházközség, hittanosok) érdekében?
- Vajon mit tehetnék még?